

บทที่ 4

ผลการศึกษา

จากการศึกษาคุณภาพชีวิตของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยในการศึกษาวัตถุประสงค์แรกเพื่อวัดระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานและวัตถุประสงค์ที่สองเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) รวมทั้งสิ้น 583 ราย โดยนำเสนอผลการศึกษาก่อเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยที่มีผลต่อดัชนีความสุขของพนักงานบริษัทในนิคมอุตสาหกรรม

ภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.3 และพนักงานระดับบัญชาการเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 64.4

อายุ

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีอายุระหว่าง 25-35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.2 และพนักงานระดับบัญชาการมีอายุระหว่าง 25-35 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 58.5

สถานภาพสมรส

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีสถานภาพสมรสโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 และพนักงานระดับบัญชาการมีสถานภาพสมรสโสดมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.2

ระดับการศึกษา

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ36.8และพนักงานระดับบัญชาการมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ80.5

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ73.8และพนักงานระดับบัญชาการมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน15,000 บาทขึ้นไปมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ55.1

อายุการทำงาน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีอายุการทำงานน้อยกว่า 5 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ55.8และพนักงานระดับบัญชาการมีอายุการทำงานน้อยกว่า 5 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ57.6

หนี้สิน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 583 ราย พบว่าพนักงานระดับปฏิบัติการมีหนี้สินคิดเป็นร้อยละ65.3และพนักงานระดับบัญชาการมีหนี้สินคิดเป็นร้อยละ62.0

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับพนักงาน

ข้อมูลทั่วไป	พนักงานระดับปฏิบัติการ		พนักงานระดับบังคับบัญชา		รวม
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
เพศ					
ชาย	131	34.7	73	35.6	204
หญิง	247	65.3	132	64.4	379
รวม	378	100	205	100	583
อายุ					
ต่ำกว่า 25 ปี	122	32.3	52	25.4	174
25-35 ปี	201	53.2	120	58.5	321
36 ปีขึ้นไป	55	14.6	33	16.1	88
รวม	378	100	205	100	583
สถานภาพการสมรส					
โสด	189	50	103	50.2	292
สมรส	178	47.1	93	45.4	271
หม้าย	6	1.6	4	2	10
หย่าร้าง	5	1.3	5	2.4	10
รวม	378	100	205	100	583
ระดับการศึกษา					
ประถมศึกษา	2	0.5	0	0	2
มัธยมศึกษาตอนต้น	33	8.7	1	0.5	34
มัธยมศึกษาตอนปลาย	139	36.8	11	5.4	150
อนุปริญญา	124	32.8	19	9.3	143
ปริญญาตรี	80	21.2	165	80.5	245
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	9	4.4	9
รวม	378	100	205	100	583

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

ตารางที่ 4.1(ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	พนักงานระดับปฏิบัติการ		พนักงานระดับบังคับบัญชา		รวม
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
น้อยกว่า 10,000 บาท	279	73.8	6	2.9	285
10,001-15,000 บาท	90	23.8	86	42	176
15,000 บาทขึ้นไป	9	2.4	113	55.1	122
รวม	378	100	205	100	583
อายุการทำงาน					
น้อยกว่า 5 ปี	211	55.8	118	57.6	329
5-15 ปี	137	36.2	72	35.1	209
16 ปีขึ้นไป	30	7.9	15	7.3	45
รวม	378	100	205	100	583
หนี้สิน					
มีหนี้สิน	247	65.3	127	62	309
ไม่มีหนี้สิน	131	34.7	78	38	169
รวม	378	100	205	100	478

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทหนังสือของพนักงานระดับปฏิบัติการและระดับบังคับบัญชา

ประเภทหนังสือ	พนักงานระดับปฏิบัติการ		พนักงานระดับบังคับบัญชา		รวม
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
หนังสือเพื่อการบริโภค	44	11.6	16	7.8	60
หนังสือเพื่อยานพาหนะ	143	37.8	71	34.6	214
หนังสือเพื่อที่อยู่อาศัย	75	19.8	39	19	114
หนังสือเพื่อข่าวของเครื่องใช้ต่างๆ	65	17.2	33	16.1	98
หนังสือเพื่อการศึกษาของบุตรหลาน	42	11.1	22	10.7	64
หนังสืออื่นๆ	24	6.3	6	2.9	30

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

4.2 ระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

4.2.1 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายประกอบด้วยมีการส่งเสริมในเรื่องสุขภาพอนามัยในการทำงานมีการส่งเสริมในเรื่องการออกกำลังกาย และมีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างโดยรวม แสดงได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต ด้านร่างกาย	กลุ่มพนักงาน ระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงาน ระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1.มีการส่งเสริมในเรื่องสุขภาพอนามัยในการทำงาน	3.43 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.37 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.40 (พึงพอใจปานกลาง)	2
2.มีการส่งเสริมในเรื่องการออกกำลังกาย	2.96 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.00 (พึงพอใจปานกลาง)	3	2.98 (พึงพอใจปานกลาง)	3
3.มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล	3.72 (พึงพอใจมาก)	1	3.38 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.55 (พึงพอใจมาก)	1
ค่าเฉลี่ย	3.37 (พึงพอใจปานกลาง)		3.25 (พึงพอใจปานกลาง)		3.31 (พึงพอใจปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.2 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจประกอบด้วยการทำงานไม่ได้อยู่ภายใต้แรงกดดันการทำงานมีความสุขและมีสุขภาพจิตดี และการให้กำลังใจกันในการทำงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างโดยรวม แสดงได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต ด้านจิตใจ	กลุ่มพนักงาน ระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงาน ระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1.การทำงานไม่ได้อยู่ภายใต้แรงกดดัน	3.24 (พึงพอใจปานกลาง)	2	2.98 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.11 (พึงพอใจปานกลาง)	3
2.การทำงานมีความสุขและมีสุขภาพจิตดี	3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.08 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.22 (พึงพอใจปานกลาง)	1
3.การให้กำลังใจกันในการทำงาน	3.23 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.03 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.13 (พึงพอใจปานกลาง)	2
ค่าเฉลี่ย	3.27 (พึงพอใจปานกลาง)		3.03 (พึงพอใจปานกลาง)		3.15 (พึงพอใจปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.3 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมประกอบด้วยพนักงานมีความรักความสามัคคีต่อกัน หัวหน้างานยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาพนักงานสามารถปรับทุกข์กับหัวหน้างานได้ พนักงานสามารถปรับทุกข์กับหัวหน้างานได้ และมีการส่งเสริมให้พนักงานทำกิจกรรมร่วมกัน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างโดยรวม แสดงได้ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	กลุ่มพนักงาน ระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงาน ระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1.พนักงานมีความรักความ สามัคคีต่อกัน	3.50 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	1	3.30 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	1	3.40 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	1
2.หัวหน้างานยอมรับฟังความ คิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา	3.30 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	3	3.29 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	2	3.30 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	2
3.พนักงานสามารถปรับทุกข์ กับหัวหน้างานได้	3.19 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	4	3.10 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	4	3.15 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	4
4.มีการส่งเสริมให้พนักงาน ทำกิจกรรมร่วมกัน	3.39 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	2	3.19 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	3	3.29 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ย	3.35 (ฟังพอใจ ปานกลาง)		3.22 (ฟังพอใจ ปานกลาง)		3.29 (ฟังพอใจ ปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.4 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยการทำงานที่มีการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันภัยในกับพนักงานอย่างเพียงพอมีการดูแลเรื่องความปลอดภัยอย่างทั่วถึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆอย่างเพียงพอสภาพแวดล้อมในบริษัทมีร่มรื่น น่าทำงาน และสภาพการทำงานมีความปลอดภัย

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับบัญชาการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างโดยรวมแสดงได้ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	กลุ่มพนักงานระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงานระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1.มีการจัดหาอุปกรณ์ป้องกันภัยในกับพนักงานอย่างเพียงพอ	3.60 (พึงพอใจมาก)	2	3.48 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.54 (พึงพอใจมาก)	2
2.มีการดูแลเรื่องความปลอดภัยอย่างทั่วถึง	3.61 (พึงพอใจมาก)	1	3.50 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.56 (พึงพอใจมาก)	1
3.มีสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ	3.44 (พึงพอใจปานกลาง)	5	3.28 (พึงพอใจปานกลาง)	4	3.36 (พึงพอใจปานกลาง)	5
4.สภาพแวดล้อมในบริษัทร่มรื่น น่าทำงาน	3.54 (พึงพอใจมาก)	4	3.20 (พึงพอใจปานกลาง)	5	3.37 (พึงพอใจปานกลาง)	4
5.สภาพการทำงานมีความปลอดภัย	3.56 (พึงพอใจมาก)	3	3.34 (พึงพอใจปานกลาง)	3	3.45 (พึงพอใจปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ย	3.55 (พึงพอใจมาก)		3.36 (พึงพอใจปานกลาง)		3.46 (พึงพอใจปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.5 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณประกอบด้วยมีการจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานเป็นประจำมีการสนับสนุนให้มีการนำเสนอผลงานอยู่เสมอ และมีการส่งเสริมให้รักษาสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนตัว

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับของพนักงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตน้อย ส่วนกลุ่มตัวอย่างพนักงานระดับบัญชาการ มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างโดยรวม แสดงได้ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต ด้านจิตวิญญาณ	กลุ่มพนักงาน ระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงาน ระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1. มีการจัดการฝึกอบรม ให้กับพนักงานเป็นประจำ	2.16 (พึงพอใจ น้อย)	2	3.41 (พึงพอใจ ปานกลาง)	2	2.78 (พึงพอใจ ปานกลาง)	2
2. มีการสนับสนุนให้มีการ นำเสนอผลงานอยู่เสมอ	2.22 (พึงพอใจ น้อย)	1	3.56 (พึงพอใจ มาก)	1	2.89 (พึงพอใจ ปานกลาง)	1
3. มีการส่งเสริมให้รักษา สมดุลระหว่างการทำงาน กับชีวิตส่วนตัว	2.10 (พึงพอใจ น้อย)	3	3.00 (พึงพอใจ ปานกลาง)	3	2.55 (พึงพอใจ ปานกลาง)	3
ค่าเฉลี่ย	2.15 (พึงพอใจ น้อย)		3.32 (พึงพอใจ ปานกลาง)		2.74 (พึงพอใจ ปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.2.6 ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตประกอบด้วย ค่าจ้างมีความเหมาะสม เพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจสวัสดิการต่างๆมีเพียงพอแก่พนักงานการปรับเลื่อนตำแหน่งมีความยุติธรรมเหมาะสมและมีการปรับขึ้นค่าจ้างมีความเหมาะสมต่อสภาพเศรษฐกิจ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยรวมมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกลุ่มตัวอย่างโดยรวมแสดงได้ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบัญชาการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต	กลุ่มพนักงานระดับปฏิบัติการ		กลุ่มพนักงานระดับบังคับบัญชา		รวม	
	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ	แปลผล	ลำดับ
1.ค่าจ้างมีความเหมาะสมเพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจ	3.19 (พึงพอใจปานกลาง)	2	2.95 (พึงพอใจปานกลาง)	2	3.07 (พึงพอใจปานกลาง)	2
2.สวัสดิการต่างๆมีเพียงพอแก่พนักงาน	3.34 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.06 (พึงพอใจปานกลาง)	1	3.20 (พึงพอใจปานกลาง)	1
3.การปรับเลื่อนตำแหน่งมีความยุติธรรม เหมาะสม	3.01 (พึงพอใจปานกลาง)	3	2.93 (พึงพอใจปานกลาง)	3	2.97 (พึงพอใจปานกลาง)	3
4.การปรับขึ้นค่าจ้างมีความเหมาะสมต่อสภาพเศรษฐกิจ	3.00 (พึงพอใจปานกลาง)	4	2.82 (พึงพอใจปานกลาง)	4	2.91 (พึงพอใจปานกลาง)	4
ค่าเฉลี่ย	3.13 (พึงพอใจปานกลาง)		2.94 (พึงพอใจปานกลาง)		3.03 (พึงพอใจปานกลาง)	

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

จากการศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชาในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูนสามารถเปรียบเทียบตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการและพนักงานระดับบังคับบัญชา แสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบ โดยรวมของตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการกับพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตของพนักงาน	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิต ของพนักงานระดับปฏิบัติการ		ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของ พนักงานระดับบังคับบัญชา	
	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย	ลำดับ	ค่าเฉลี่ย
ด้านร่างกาย	2	3.37	3	3.25
ด้านจิตใจ	4	3.27	5	3.03
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	3	3.35	4	3.22
ด้านสิ่งแวดล้อม	1	3.55	1	3.36
ด้านจิตวิญญาณ	6	2.15	2	3.32
ด้านความมั่นคงในชีวิต	5	3.13	6	2.94

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุงาน และหนี้สิน กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต

4.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลางและเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.940 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.139 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แต่มีค่า $\text{error} = 33.3\%$ จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิตด้าน ต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	3 (2.3)	4 (1.6)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	67 (51.5)	154 (62.1)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	60 (46.2)	90 (36.3)	150 (39.7)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 3.940$, $df=2$, $Sig = 0.139$, Error = 33.3%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงาน

ระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.223 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	4 (3.1)	8 (3.2)	12 (3.2)
	พึงพอใจปานกลาง	65 (50.0)	156 (62.9)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	61 (46.9)	84 (33.9)	145 (38.4)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 6.223$, $df = 2$, $Sig = 0.045$, $Error = 16.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.109 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.947ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	3 (2.3)	7 (2.8)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	69 (53.1)	129 (52.0)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	58 (44.6)	112 (45.2)	170 (45.0)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 0.109$, df=2 , Sig =0.947 , Error = 16.7%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.059 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.217ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05แต่มีค่า $\text{error} = 33.3\%$ จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	3 (2.3)	1 (0.4)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	50 (38.5)	93 (37.5)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	77 (59.2)	154 (62.1)	231 (61.1)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 3.059$, $df = 2$, $Sig = 0.217$, $\text{Error} = 33.3\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลางเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.237 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.888ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	3 (2.3)	4 (1.6)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	80 (61.5)	155 (62.5)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	47 (36.2)	89 (35.9)	136 (36.0)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 0.237$, $df = 2$, $Sig = 0.888$, $Error = 16.7\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต ของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.791 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.091 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านความ มั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	4 (3.1)	14 (5.6)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	68 (52.3)	150 (60.5)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	58 (44.6)	84 (33.9)	142 (37.6)
	รวม	130 (100.0)	248 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 4.791$, $df=2$, $Sig = 0.091$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.319 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.506ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	1 (0.8)	6 (3.0)	0 (0.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	72 (59.0)	115 (57.2)	34 (61.8)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	49 (40.2)	80 (39.8)	21 (38.2)	150 (39.7)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 3.319$, $df=4$, $Sig = 0.506$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.410 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.248ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	1 (0.8)	7 (3.5)	4 (7.3)	12 (3.2)
	พึงพอใจปานกลาง	73 (59.8)	116 (57.7)	32 (58.2)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	48 (39.3)	78 (38.8)	19 (34.5)	145 (38.4)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2=5.410$, $df=4$, $Sig=0.248$, $Error = 16.7\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.700 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.103 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	1 (0.8)	5 (2.5)	4 (7.3)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	61 (50.0)	106 (52.7)	31 (56.4)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	60 (49.2)	90 (44.8)	20 (36.4)	170 (45.0)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 7.700$, $df = 4$, $Sig = 0.103$, $Error = 11.1\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.899 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.042ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	2 (1.0)	2 (3.6)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	37 (30.3)	82 (40.8)	24 (43.6)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	85 (69.7)	117 (58.2)	29 (52.7)	231 (61.1)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 9.899$, df=4 , Sig =0.042 , Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 29.183 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (0.5)	6 (10.9)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	78 (63.9)	126 (62.7)	31 (56.4)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	44 (36.1)	74 (36.8)	18 (32.7)	136 (36.0)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 29.183$, df=4 , Sig =0.000007 , Error = 0.0%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต ของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.800 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.215 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านความ มั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	6 (4.9)	7 (3.5)	5 (9.1)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	63 (51.6)	123 (61.2)	32 (58.2)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	53 (43.4)	71 (35.3)	18 (32.7)	142 (37.6)
	รวม	122 (100.0)	201 (100.0)	55 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 5.800$, $df=4$, $Sig = 0.215$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพสมรสโสด แต่งงาน และหม้ายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.597 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.857ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	4 (2.1)	3 (1.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	109 (57.7)	105 (59.0)	5 (83.3)	2 (40.0)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	76 (40.2)	70 (39.3)	1 (16.7)	3 (60.0)	150 (39.7)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 2.597$, $df = 6$, $Sig = 0.857$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพสมรสทั้ง 4 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.326 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.503ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	4 (2.1)	8 (4.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (3.2)
	พึงพอใจปาน กลาง	104 (55.0)	109 (61.2)	4 (66.7)	4 (80.0)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	81 (42.9)	61 (34.3)	2 (33.3)	1 (20.0)	145 (38.4)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 5.326$, $df=6$, $Sig=0.503$, $Error = 16.7\%$						

ที่มา: จากการศึกษานี้ 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรสพบว่าสถานภาพสมรส โสด แต่งงาน และหม้ายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.672 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.461 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	4 (2.1)	6 (3.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	97 (51.3)	95 (53.4)	5 (83.3)	1 (20.0)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	88 (46.6)	77 (43.3)	1 (16.7)	4 (80.0)	170 (45.0)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 5.672$, df = 6 , Sig = 0.461 , Error = 11.1%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรสพบว่าสถานภาพสมรสโสด แต่งงาน และหย่าร้างมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมาก เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.626 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.357ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	1 (0.5)	3 (1.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	71 (37.6)	65 (36.5)	5 (83.3)	2 (40.0)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	117 (61.9)	110 (61.8)	1 (16.7)	3 (60.0)	231 (61.1)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 6.626$, $df = 6$, $Sig = 0.357$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพสมรสทั้ง 4 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 13.706 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.033ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	1 (0.5)	5 (2.8)	0 (0.0)	1 (20.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	122 (64.6)	106 (59.6)	5 (83.3)	2 (40.0)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	66 (34.9)	67 (37.6)	1 (16.7)	2 (40.0)	136 (36.0)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 13.706$, $df = 6$, $Sig = 0.033$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.18 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่าสถานภาพสมรส โสด แต่งงาน และหม้ายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.990 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.322ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	9 (4.8)	9 (5.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	103 (54.5)	107 (60.1)	6 (100.0)	2 (40.0)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	77 (40.7)	62 (34.8)	0 (0.0)	3 (60.0)	142 (37.6)
	รวม	189 (100.0)	178 (100.0)	6 (100.0)	5 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 6.990$, df = 6 , Sig = 0.322 , Error = 11.1%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาทั้ง 5 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.706 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.569ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญญา	ปริญญาตรี	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (3.0)	2 (1.4)	1 (0.8)	3 (3.8)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (50.0)	22 (66.7)	84 (60.4)	75 (60.5)	39 (48.8)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	1 (50.0)	10 (30.3)	53 (38.1)	48 (38.7)	38 (47.5)	150 (39.7)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 6.706$, $df = 8$, $Sig = 0.569$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาทั้ง 5 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.520 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.482ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพ ชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถม ศึกษา	มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุ- ปริญญา	ปริญญา ตรี	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	2 (6.1)	3 (2.2)	6 (4.8)	1 (1.3)	12 (3.2)
	พึงพอใจปาน กลาง	0 (0.0)	21 (63.6)	83 (59.7)	71 (57.3)	46 (57.5)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	2 (100.0)	10 (30.3)	53 (38.1)	47 (37.9)	33 (41.3)	145 (38.4)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 7.520$, $df = 8$, $Sig = 0.482$, $Error = 11.1\%$							

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษามัธยมศึกษา มัธยมปลายและอนุปริญญา มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.434 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.307ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (3.0)	3 (2.2)	5 (4.0)	1 (1.3)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	0 (0.0)	23 (69.7)	72 (51.8)	65 (52.4)	38 (47.5)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	2 (100.0)	9 (27.3)	64 (46.0)	54 (43.5)	41 (51.3)	170 (45.0)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 9.434$, $df = 8$, $Sig = 0.307$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมาก เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาทั้ง 5 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 16.160 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.040ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (0.7)	3 (2.4)	0 (0.0)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	0 (0.0)	15 (45.5)	39 (28.1)	58 (46.8)	31 (38.8)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	2 (100.0)	18 (54.5)	99 (71.2)	63 (50.8)	49 (61.3)	231 (61.1)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 16.160$, df = 8 , Sig = 0.040 , Error = 16.7%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษาทั้ง 5 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.393 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.396ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับ คุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถม ศึกษา	มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุ- ปริญญา	ปริญญา ตรี	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (3.0)	1 (0.7)	4 (3.2)	1 (1.3)	7 (1.9)
	พึงพอใจปาน กลาง	2 (100.0)	22 (66.7)	84 (60.4)	83 (66.9)	44 (55.0)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	10 (30.3)	54 (38.8)	37 (29.8)	35 (43.8)	136 (36.0)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 8.393$, $df = 8$, $Sig = 0.396$, $Error = 16.7\%$							

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่าระดับการศึกษามัธยมต้น มัธยมปลาย อนุปริญญา และปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.206 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.515 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		ประถมศึกษา	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (3.0)	6 (4.3)	7 (5.6)	4 (5.0)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	0 (0.0)	24 (72.7)	81 (58.3)	70 (56.5)	43 (53.8)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	2 (100.0)	8 (24.2)	52 (37.4)	47 (37.9)	33 (41.3)	142 (37.6)
	รวม	2 (100.0)	33 (100.0)	139 (100.0)	124 (100.0)	80 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 7.206$, $df = 8$, $Sig = 0.515$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.25 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแลวหาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.164 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.706ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือเมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	4 (1.4)	3 (3.3)	0 (0.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	166 (59.5)	49 (54.4)	6 (66.7)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	109 (39.1)	38 (42.2)	3 (33.3)	150 (39.7)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 2.164$, $df=4$, $Sig=0.706$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.26 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.307 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.177ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	6 (2.2)	6 (6.7)	0 (0.0)	12 (3.2)
	พึงพอใจปานกลาง	169 (60.6)	46 (51.1)	6 (66.7)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	104 (37.3)	38 (42.2)	3 (33.3)	145 (38.4)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 6.307$, $df = 4$, $Sig = 0.177$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.103 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.088ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.36 ตารางที่ 4.36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	4 (1.4)	6 (6.7)	0 (0.0)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	151 (54.1)	42 (46.7)	5 (55.6)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	124 (44.4)	42 (46.7)	4 (44.4)	170 (45.0)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 8.103$, $df=4$, $Sig=0.088$, $Error = 0.0\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.28 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมาก เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.499 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.645ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.37

ตารางที่ 4.37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	2 (0.7)	2 (2.2)	0 (0.0)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	109 (39.1)	30 (33.3)	4 (44.4)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	168 (60.2)	58 (64.4)	5 (55.6)	231 (61.1)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 2.499$, df=4 , Sig =0.645 , Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.29 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.035 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.904ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	5 (1.8)	2 (2.2)	0 (0.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	177 (63.4)	53 (58.9)	5 (55.6)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	97 (34.8)	35 (38.9)	4 (44.4)	136 (36.0)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 1.035$, df = 4 , Sig = 0.904 , Error = 16.7%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.30 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลาง เหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.518 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.641 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	12 (4.3)	6 (6.7)	0 (0.0)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	161 (57.7)	50 (55.6)	7 (77.8)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	106 (38.0)	34 (37.8)	2 (22.2)	142 (37.6)
	รวม	279 (100.0)	90 (100.0)	9 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 2.518$, $df = 4$, $Sig = 0.641$, $Error = 16.7\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.31 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.101 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.192 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	5 (2.4)	2 (1.5)	0 (0.0)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	115 (54.5)	83 (60.6)	23 (76.7)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	91 (43.1)	52 (38.0)	7 (23.3)	150 (39.7)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 6.101$, $df = 4$, $Sig = 0.192$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.957 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.565 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	5 (2.4)	5 (3.6)	2 (6.7)	12 (3.2)
	พึงพอใจปานกลาง	122 (57.8)	84 (61.3)	15 (50.0)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	84 (39.8)	48 (35.0)	13 (43.3)	145 (38.4)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 2.957$, $df = 4$, $Sig = 0.565$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.33 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.520 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.074 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	2 (0.9)	6 (4.4)	2 (6.7)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	106 (50.2)	78 (56.9)	14 (46.7)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	103 (48.8)	53 (38.7)	14 (46.7)	170 (45.0)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 8.520$, $df=4$, $Sig=0.074$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.34 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมาก เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.392 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.356ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.43

ตารางที่ 4.43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	1 (0.5)	2 (1.5)	1 (3.3)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	75 (35.5)	58 (42.3)	10 (33.3)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	135 (64.0)	77 (56.2)	19 (63.3)	231 (61.1)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 4.392$, $df = 4$, $Sig = 0.356$, $Error = 16.7\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.35 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.477 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.242ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แต่มีค่า error = 22.2% จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	2 (0.9)	3 (2.2)	2 (6.7)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	129 (61.1)	87 (63.5)	19 (63.3)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	80 (37.9)	47 (34.3)	9 (30.0)	136 (36.0)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 5.477$, df = 4 , Sig = 0.242 , Error = 22.2%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.36 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่าอายุการทำงานทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.018 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.061 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	6 (2.8)	11 (8.0)	1 (3.3)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	115 (54.5)	84 (61.3)	19 (63.3)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	90 (42.7)	42 (30.7)	10 (33.3)	142 (37.6)
	รวม	211 (100.0)	137 (100.0)	30 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 9.018$, $df = 4$, $Sig = 0.061$, $Error = 0.0\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.37 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.152 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.927ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกันระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.46

ตารางที่ 4.46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	5 (2.0)	2 (1.5)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	145 (58.7)	76 (58.0)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	97 (39.3)	53 (40.5)	150 (39.7)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 0.152$, df=2 , Sig = 0.927 , Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.38 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.190 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.203 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.47

ตารางที่ 4.47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	9 (3.6)	3 (2.3)	12 (3.2)
	พึงพอใจปานกลาง	151 (61.1)	70 (53.4)	221 (58.5)
	พึงพอใจมาก	87 (35.2)	58 (44.3)	145 (38.4)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 3.190$, $df = 2$, $Sig = 0.203$, $Error = 11.1\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.39 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 52.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.257 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.027ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.48

ตารางที่ 4.48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	8 (3.2)	2 (1.5)	10 (2.6)
	พึงพอใจปานกลาง	140 (56.7)	58 (44.3)	198 (52.4)
	พึงพอใจมาก	99 (40.1)	71 (54.2)	170 (45.0)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 7.257$, df=2 , Sig = 0.027 , Error = 11.1%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.40 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 61.1 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับมากเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมากเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.884 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.143ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือเมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.49

ตารางที่ 4.49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	2 (0.8)	2 (1.5)	4 (1.1)
	พึงพอใจปานกลาง	102 (41.3)	41 (31.3)	143 (37.8)
	พึงพอใจมาก	143 (57.9)	88 (67.2)	231 (61.1)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 3.884$, df = 2 , Sig = 0.143 , Error = 0.0%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.41 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.589 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.452 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.50

ตารางที่ 4.50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	6 (2.4)	1 (0.8)	7 (1.9)
	พึงพอใจปานกลาง	155 (62.8)	80 (61.1)	235 (62.2)
	พึงพอใจมาก	86 (34.8)	50 (38.2)	136 (36.0)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
$\chi^2 = 1.589$, $df = 2$, $Sig = 0.452$, $Error = 16.7\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.3.42 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 378 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 57.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแลวหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ พบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.569 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.014 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.51

ตารางที่ 4.51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	14 (5.7)	4 (3.1)	18 (4.8)
	พึงพอใจปานกลาง	153 (61.9)	65 (49.6)	218 (57.7)
	พึงพอใจมาก	80 (32.4)	62 (47.3)	142 (37.6)
	รวม	247 (100.0)	131 (100.0)	378 (100.0)
	$\chi^2 = 8.569$, $df=2$, $Sig = 0.014$, $Error = 16.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานระดับบังคับบัญชาใน นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุงาน และหนี้สิน กับความสุขทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต

4.4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของ พนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.267 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.322ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แต่มีค่า $error = 33.3\%$ จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.52

ตารางที่ 4.52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	1 (1.4)	3 (2.3)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	36 (49.3)	78 (59.1)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	36 (49.3)	51 (38.6)	87 (42.4)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.267$, df=2 , Sig = 0.322 , Error = 33.3%			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.545 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.761ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.53 ตารางที่ 4.53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	2 (2.7)	5 (3.8)	7 (3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	58 (79.5)	99 (75.0)	157 (76.6)
	พึงพอใจมาก	13 (17.8)	28 (21.2)	41 (20.0)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 0.545$, $df=2$, $Sig=0.761$, $Error = 11.1\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.923 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.382 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.54

ตารางที่ 4.54 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	3 (2.3)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	50 (68.5)	84 (63.6)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	23 (31.5)	45 (34.1)	68 (33.2)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 1.923$, $df=2$, $Sig=0.382$, $Error = 16.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.091 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.148 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.55

ตารางที่ 4.55 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	43 (58.9)	91 (68.9)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	30 (41.1)	41 (31.1)	71 (34.6)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.091$, $df = 1$, $Sig = 0.148$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 51.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.329 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.566ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อเพศแตกต่างกันระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.56

ตารางที่ 4.56 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	39 (53.4)	67 (50.8)	106 (51.7)
	พึงพอใจมาก	34 (46.6)	65 (49.2)	99 (48.3)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 0.329$, $df=1$, $Sig = 0.566$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.6 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.119 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.942ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อเพศแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.57

ตารางที่ 4.57 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ด้านความ มั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	1 (1.4)	2 (1.5)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	59 (80.8)	104 (78.8)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	13 (17.8)	26 (19.7)	39 (19.0)
	รวม	73 (100.0)	132 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 0.119$, $df=2$, $Sig = 0.942$, $Error = 11.1\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 58.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.745 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.150ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.58 ตารางที่ 4.58 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	2 (3.8)	2 (1.7)	0 (0.0)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	26 (50.0)	66 (55.0)	24 (72.7)	120 (58.5)
	พึงพอใจมาก	20 (46.2)	52 (43.3)	9 (27.3)	81 (39.5)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 6.745$, df=4 , Sig=0.150 , Error = 11.1%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.8 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงาน

ระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.238 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.519ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.59 ตารางที่ 4.59 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	2 (3.8)	5 (4.2)	0 (0.0)	7 (3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	39 (75.0)	89 (74.2)	29 (87.9)	157 (76.6)
	พึงพอใจมาก	11 (21.2)	26 (21.7)	4 (12.1)	41 (20.0)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 3.238$, $df = 4$, $Sig = 0.519$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.9 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.534 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.473 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.60

ตารางที่ 4.60 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	1 (1.9)	2 (1.7)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	29 (55.8)	81 (67.5)	24 (72.7)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	22 (42.3)	37 (30.8)	9 (27.3)	68 (33.2)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 3.534$, $df = 4$, $Sig = 0.473$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.305 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.116 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.61

ตารางที่ 4.61 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	28 (53.8)	82 (68.3)	24 (72.7)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	24 (46.2)	38 (31.7)	9 (27.3)	71 (34.6)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 4.305$, $df=2$, $Sig=0.116$, $Error = 16.7\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 54.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.806 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.246ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.62

ตารางที่ 4.62 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	30 (57.7)	62 (51.7)	20 (60.6)	112 (54.6)
	พึงพอใจมาก	22 (42.3)	58 (48.3)	13 (39.4)	93 (45.4)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.806$, $df = 2$, $Sig = 0.246$, $Error = 11.1\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิต ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.526 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.047 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.63

ตารางที่ 4.63 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุ			รวม
		น้อยกว่า 25 ปี	25-35 ปี	36 ปีขึ้นไป	
ด้านความ มั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	2 (1.7)	1 (3.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	35 (67.3)	101 (84.2)	27 (81.8)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	17 (32.7)	17 (14.2)	5 (15.2)	39 (19.0)
	รวม	52 (100.0)	120 (100.0)	33 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 9.526$, $df=4$, $Sig=0.047$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.657 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.948ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แต่มีค่า error = 22.2% จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.64

ตารางที่ 4.64 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	2 (1.9)	2 (2.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	60 (58.3)	48 (51.6)	3 (75.0)	3 (60.0)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	41 (39.8)	43 (46.2)	1 (25.0)	2 (40.0)	87 (42.4)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 1.657$, df = 6 , Sig = 0.948 , Error = 22.2%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.971 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.681 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.65

ตารางที่ 4.65 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	5 (4.9)	2 (2.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	7 (3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	77 (74.8)	71 (76.3)	4 (100.0)	5 (100.0)	157 (76.6)
	พึงพอใจมาก	21 (20.4)	20 (21.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	41 (20.0)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.971$, df = 6 , Sig = 0.681 , Error = 16.7%					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.425 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.619 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.66

ตารางที่ 4.66 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	3 (2.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	64 (62.1)	64 (68.8)	2 (50.0)	4 (80.0)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	36 (35.0)	29 (31.2)	2 (50.0)	1 (20.0)	68 (33.2)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 4.425$, $df = 6$, $Sig = 0.619$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.872 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.599 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.67 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	63 (61.2)	65 (69.9)	3 (75.0)	3 (60.0)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	40 (38.8)	28 (30.1)	1 (25.0)	2 (40.0)	71 (34.6)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 1.872$, $df = 3$, $Sig = 0.599$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 51.2 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1.341 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.720 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.68

ตารางที่ 4.68 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	53 (51.5)	45 (51.6)	4 (100.0)	3 (60.0)	105 (51.2)
	พึงพอใจมาก	50 (48.5)	48 (48.4)	0 (0.0)	2 (40.0)	100 (48.8)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 1.341$, $df = 3$, $Sig = 0.720$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามสถานภาพสมรส พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.084 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.912 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อสถานภาพสมรสแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.69

ตารางที่ 4.69 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	สถานภาพสมรส				รวม
		โสด	แต่งงาน	หม้าย	หย่าร้าง	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	1 (1.0)	2 (2.2)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	83 (80.6)	72 (77.4)	3 (75.0)	5 (100.0)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	19 (18.4)	19 (20.4)	1 (25.0)	0 (0.0)	39 (19.0)
	รวม	103 (100.0)	93 (100.0)	4 (100.0)	5 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.084$, $df = 6$, $Sig = 0.912$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.554 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.959ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.70

ตารางที่ 4.70 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (5.3)	3 (1.8)	0 (0.0)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (100.0)	7 (63.6)	10 (52.6)	91 (55.2)	5 (55.6)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	4 (36.4)	8 (42.1)	71 (43.0)	4 (44.4)	87 (42.4)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.554$, $df = 8$, $Sig = 0.959$, $Error = 0.0\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้วหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 9.831 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.277 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.71

ตารางที่ 4.71 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับ คุณภาพ ชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยม ต้น	มัธยม ปลาย	อนุ- ปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจ น้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (3.6)	1 (11.1)	7 (3.4)
	พึงพอใจ ปานกลาง	1 (100.0)	11 (100.0)	15 (78.9)	126 (76.4)	4 (44.4)	157 (76.6)
	พึงพอใจ มาก	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (21.1)	33 (20.0)	4 (44.4)	41 (20.0)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 9.831$, df = 8 , Sig = 0.277 , Error = 11.1%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.3 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 7.383 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.496 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.72 ตารางที่ 4.72 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (1.8)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (100.0)	6 (54.5)	10 (52.6)	113 (68.5)	6 (66.7)	136 (66.3)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	5 (45.5)	9 (47.4)	49 (29.7)	3 (33.3)	64 (31.2)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 7.383$, df = 8 , Sig = 0.496 , Error = 11.1%						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.683 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.451 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.73

ตารางที่ 4.73 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (100.0)	9 (81.8)	13 (68.4)	107 (64.8)	5 (55.6)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	2 (18.2)	6 (31.6)	58 (35.2)	4 (44.4)	70 (34.6)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.683$, $df = 4$, $Sig = 0.451$, $Error = 16.7\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอนุปริญาตรี มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตปานกลางเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มตัวอย่างปริญาตรี และสูงกว่าปริญาตรีมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตมาก

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.945 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.012 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แต่มีค่า error = 33.3% จึงทำให้ไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.74

ตารางที่ 4.74 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญาตรี	ปริญาตรี	สูงกว่าปริญาตรี	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (100.0)	9 (81.8)	14 (73.7)	78 (47.3)	2 (22.2)	104 (50.7)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	2 (18.2)	5 (26.3)	87 (52.7)	7 (77.8)	101 (49.3)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 12.945$, $df = 4$, $Sig = 0.012$, $Error = 33.3\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 6.073 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.639 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อระดับการศึกษาแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.75

ตารางที่ 4.75 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	ระดับการศึกษา					รวม
		มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อนุ-ปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (9.1)	0 (0.0)	2 (1.2)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (100.0)	7 (63.6)	16 (84.2)	132 (80.0)	7 (77.8)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	3 (27.3)	3 (15.8)	31 (18.8)	2 (22.2)	39 (19.0)
	รวม	1 (100.0)	11 (100.0)	19 (100.0)	165 (100.0)	9 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 6.073$, $df = 8$, $Sig = 0.639$, $Error = 11.1\%$						

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.094 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.278 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.76

ตารางที่ 4.76 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	2 (2.3)	2 (1.8)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	4 (66.7)	40 (46.5)	70 (61.9)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	2 (33.3)	44 (51.2)	41 (36.3)	87 (42.4)
	รวม	6 (100.0)	86 (100.0)	113 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 5.094$, $df = 4$, $Sig = 0.278$, $Error = 16.7\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.984 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.200 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.77

ตารางที่ 4.77 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจ	0	5	2	7
	น้อย	(0.0)	(5.8)	(1.8)	(3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	3	65	89	157
		(50.0)	(75.6)	(78.8)	(76.6)
	พึงพอใจมาก	3	16	22	41
	(50.0)	(18.6)	(19.5)	(20.0)	
	รวม	6	86	113	205
		(100.0)	(100.0)	(100.0)	(100.0)
$\chi^2 = 5.984$, $df=4$, $Sig = 0.200$, $Error = 16.7\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.536 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.237 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.78

ตารางที่ 4.78 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	3 (3.5)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	3 (50.0)	53 (61.6)	78 (69.0)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	3 (50.0)	30 (34.9)	35 (31.0)	68 (33.2)
	รวม	6 (100.0)	86 (100.0)	113 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 5.536$, $df=4$, $Sig = 0.237$, Error = 11.1%					

ที่มา: จากการศึกษารายปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 4.211 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.122 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.79

ตารางที่ 4.79 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาทขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	4 (66.7)	63 (73.3)	67 (59.3)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	2 (33.3)	23 (26.7)	46 (40.7)	71 (34.6)
	รวม	6 (100.0)	86 (100.0)	113 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 4.211$, $df = 2$, $Sig = 0.122$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณ ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแก้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.501 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.218 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.80

ตารางที่ 4.80 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาท ขึ้นไป	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	1 (16.7)	46 (53.5)	57 (50.4)	104 (50.7)
	พึงพอใจมาก	5 (83.3)	40 (46.5)	56 (49.6)	101 (49.3)
	รวม	6 (100.0)	86 (100.0)	113 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.501$, $df = 2$, $Sig = 0.218$, $Error = 0.0\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรายได้เฉลี่ย พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 12.311 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.015 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า รายได้เฉลี่ยมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อรายได้เฉลี่ยแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.81

ตารางที่ 4.81 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เฉลี่ยกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			รวม
		น้อยกว่า 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	15,001 บาทขึ้นไป	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	1 (1.2)	2 (1.8)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	6 (100.0)	77 (89.5)	80 (70.8)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	0 (0.0)	8 (9.3)	31 (27.4)	39 (19.0)
	รวม	6 (100.0)	86 (100.0)	113 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 12.311$, $df=4$, $Sig = 0.015$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.089 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.278 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.82

ตารางที่ 4.82 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	4 (3.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	69 (58.5)	36 (50.0)	9 (60.0)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	45 (38.1)	36 (50.0)	6 (40.0)	87 (42.4)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 5.089$, $df = 4$, $Sig = 0.278$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว้หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.794 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.066ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.83 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	4 (3.4)	2 (2.8)	1 (6.7)	7 (3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	83 (70.3)	60 (83.3)	14 (93.3)	157 (76.6)
	พึงพอใจมาก	31 (26.3)	10 (13.9)	0 (0.0)	41 (20.0)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 8.794$, $df=4$, $Sig = 0.066$, $Error = 0.0\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.183 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.037ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.84

ตารางที่ 4.84 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	3 (2.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	67 (56.8)	56 (77.8)	11 (73.3)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	48 (40.7)	16 (22.2)	4 (26.7)	68 (33.2)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 10.183$, $df = 4$, $Sig = 0.037$, $Error = 11.1\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 8.290 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.85

ตารางที่ 4.85 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	68 (57.6)	53 (73.6)	13 (86.7)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	50 (42.4)	19 (26.4)	2 (13.3)	71 (34.6)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 8.290$, df = 2 , Sig = 0.016 , Error = 16.7%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิต วิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 53.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.662 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.069 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.86

ตารางที่ 4.86 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับ คุณภาพชีวิต ด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านจิต วิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	62 (52.5)	36 (50.0)	12 (80.0)	110 (53.7)
	พึงพอใจมาก	56 (47.5)	36 (50.0)	3 (20.0)	101 (46.3)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 5.662$, $df = 2$, $Sig = 0.069$, $Error = 16.7\%$					

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุการทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 10.669 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่ออายุการทำงานแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.87

ตารางที่ 4.87 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	อายุการทำงาน			รวม
		น้อยกว่า 5 ปี	5-15 ปี	16 ปีขึ้นไป	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	3 (4.2)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	89 (75.4)	61 (84.7)	13 (86.7)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	29 (24.6)	8 (11.1)	2 (13.3)	39 (19.0)
	รวม	118 (100.0)	72 (100.0)	15 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 10.669$, df = 4 , Sig = 0.031 , Error = 0.0%				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแลวหาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.352 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.839 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.88

ตารางที่ 4.88 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านร่างกายของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านร่างกาย	พึงพอใจน้อย	2 (1.6)	2 (2.6)	4 (2.0)
	พึงพอใจปานกลาง	72 (56.7)	42 (53.8)	114 (55.6)
	พึงพอใจมาก	53 (41.7)	34 (43.6)	87 (42.4)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
$\chi^2 = 0.352$, $df=2$, $Sig = 0.839$, $Error = 11.1\%$				

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 76.6 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.883 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.144 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.89

ตารางที่ 4.89 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตใจของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านจิตใจ	พึงพอใจน้อย	6 (4.7)	1 (1.3)	7 (3.4)
	พึงพอใจปานกลาง	100 (78.7)	57 (73.1)	157 (76.6)
	พึงพอใจมาก	21 (16.5)	20 (25.6)	41 (20.0)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.883$, $df=2$, $Sig = 0.144$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และ ไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 2.445 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.293 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.90

ตารางที่ 4.90 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	พึงพอใจน้อย	2 (1.6)	1 (1.3)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	88 (69.3)	46 (59.0)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	37 (29.1)	31 (39.7)	68 (33.2)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 2.445$, $df = 2$, $Sig = 0.293$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 65.4 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแคว์หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.884 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.143 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.91

ตารางที่ 4.91 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านสิ่งแวดล้อม	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	88 (69.3)	46 (59.0)	134 (65.4)
	พึงพอใจมาก	39 (30.7)	32 (41.0)	71 (34.6)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.884$, $df=2$, $Sig = 0.143$, $Error = 16.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 51.7 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และ ไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.204 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.651 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.92

ตารางที่ 4.92 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านจิตวิญญาณของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านจิตวิญญาณ	พึงพอใจน้อย	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
	พึงพอใจปานกลาง	66 (52.0)	40 (51.3)	106 (51.7)
	พึงพอใจมาก	61 (48.0)	38 (48.7)	99 (48.3)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 0.204$, $df=1$, $Sig = 0.651$, $Error = 16.7\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

4.4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 205 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 79.5 มีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามหนี้สิน พบว่ากลุ่มที่มีหนี้สิน และไม่มีหนี้สินมีความพึงพอใจต่อระดับคุณภาพชีวิตเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ผลการทดสอบค่าไคสแล้หาความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาพบว่าค่าที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 3.963 โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.138 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า หนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา คือ เมื่อหนี้สินแตกต่างกัน ระดับคุณภาพชีวิตทางด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาจะไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 4.93

ตารางที่ 4.93 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนี้สินกับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านความมั่นคงในชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา

ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ	ระดับคุณภาพชีวิต	หนี้สิน		รวม
		มีหนี้สิน	ไม่มีหนี้สิน	
ด้านความมั่นคงในชีวิต	พึงพอใจน้อย	3 (2.4)	0 (0.0)	3 (1.5)
	พึงพอใจปานกลาง	104 (81.9)	59 (75.6)	163 (79.5)
	พึงพอใจมาก	20 (15.7)	19 (24.4)	39 (19.0)
	รวม	127 (100.0)	78 (100.0)	205 (100.0)
	$\chi^2 = 3.963$, $df=2$, $Sig = 0.138$, $Error = 0.0\%$			

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละ

จากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุงาน และหนี้สิน กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกายด้านจิตใจด้านสัมพันธ์ภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต โดยสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.94 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตกับข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับปฏิบัติการ					
	ด้านร่างกาย	ด้านจิตใจ	ด้านสัมพันธ์-ภาพทางสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านจิตวิญญาณ	ด้านความมั่นคงในชีวิต
เพศ	ไม่สามารถหาความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่สามารถหา ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
อายุ	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
รายได้	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
อายุการทำงาน	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่สามารถหา ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์
หนี้สิน	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	ไม่มี ความสัมพันธ์	มี ความสัมพันธ์

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555

และจากการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชาในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปที่น่าสนใจ ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อายุงาน และหนี้สิน กับตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกายด้านจิตใจด้านสัมพันธภาพทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านจิตวิญญาณ และด้านความมั่นคงในชีวิต โดยสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.95 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อระดับคุณภาพชีวิตกับข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ตัวชี้วัดระดับคุณภาพชีวิตของพนักงานระดับบังคับบัญชา					
	ด้านร่างกาย	ด้านจิตใจ	ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านจิตวิญญาณ	ด้านความมั่นคงในชีวิต
เพศ	ไม่สามารถหาความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
อายุ	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	ไม่สามารถหาความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่สามารถหาความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
รายได้	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
อายุการทำงาน	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
หนี้สิน	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์

ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ที่มา: จากการศึกษาปี 2555